

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7450/05
12.07.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom suda Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", koje zastupa AB, advokat, protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Uprave carina, 01/11 br. U/II-1846 od 11.11.2005. godine, u carinskom predmetu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 12.7.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Uprave carina, 01/11 br. U/II-1846 od 11.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Carinarnice Subotica br. UP-1484/1-05 od 27.7.2005. godine, a kojim se u stavu prvom dispozitiva menjaju, podaci u deklaraciji JCI UV-5 broj 21 od 15.7.2004. godine, CI za poslove slobodne zone Carinarnice Subotica, podaci u naimenovanju 01, u rubrici br. 47 "obračun dažbina", tako što je upisana šifra 03-dažbina za carinsko evidentiranje 0,5%, dok je stavom drugim dispozitiva istog rešenja tužilac obavezan da plati iznos od 10.254,65 dinara, na ime dažbine za carinsko evidentiranje po stopi od 05,% za robu stavljen u postupak oplemenjavanja (sistem odlaganja) u slobodnoj zoni po ovoj deklaraciji, u roku, na način i na uplatni račun bliže označen u stavu trećem dispozitiva tog rešenja, s tim što žalba ne zadržava njegovo izvršenje.

Tužilac tužbom i podneskom od 30.11.2005. godine, preko punomoćnika, osporava zakonitost drugostepenog rešenja tuženog organa sa svih zakonom propisanih razloga i predlaže da se ono poništi. U tužbi se navodi da je prvostepeni carinski organ za predmetnu robu prihvatio deklaraciju kada dažbina nije ni bila razrezana niti naplaćena, pa stoga nije ni ovlašćena da istu menja, a posebno nije ovlašćena da to čini u skraćenom postupku, bez učešća tužioca kao stranke u postupku i suprotno čl. 105. Carinskog zakona.

Dalje se osporava i postojanje zakonskog osnova za obračun predmetne dažbine jer je prilikom prijave robe nadležni carinski organ obračunao i naplatio stvarne troškove za pružene usluge, kako je to i propisano zakonom, tako da je pozivanje na primenu odredbe čl. 25. Zakona o slobodnim zonama pogrešno. Osim toga, navodi se da se uvozne dažbine carinskim organima za pružene usluge zaračunavaju i naplaćuju u visini stvarnih troškova, a ne kao paušalni iznos po stopi od 0,5% pri čemu ukazuje da je ovakva naplata apsurdna jer bi pri izvozu robe iz slobodne zone troškovi bili veći od troškova koji se plaćaju prilikom izvoza robe iz carinskog područja Republike Srbije.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu odredbe čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u skladu sa odredbom čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je navedenu odluku iz dispozitiva istog doneo sa razloga što je, između ostalog, ocenio da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je doneo ožalbeno rešenje. Ovo stoga što je Carinarnica Subotica po službenoj dužnosti pokrenula postupak naknadne naplate dažbine za carinsko evidentiranje robe po stopi od 0,5%, pošto ova dažbina nije bila obračunata i naplaćena prilikom prihvatanja deklaracije JCI UV-5 broj 21 od 15.7.2004. godine, CI za poslove slobodne zone Carinarnice Subotica, a odredbom čl. 25. st. 2. Zakona o slobodnim zonama propisana je naplata i ove dažbine. Postupajući po predlogu Carinarske ispostave za poslove slobodne zone navedene carinarnice, po oceni tuženog, carinski organ je pravilno postupio kada je ožalbenim rešenjem izmenio podatke u rubrici 47, u navedenoj carinskoj ispravi, te tužioca obavezao na plaćanje neobračunatog i nenaplaćenog iznosa na ime dažbina za carinsko evidentiranje, jer je ova obaveza postojala i u trenutku prihvatanja predmetne deklaracije. Iz iznetih razloga, tuženi organ je navode žalbe ocenio neosnovanim, pa je istu odbio.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, ovaj spor se za sada ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što su iste u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene i što su u upravnom postupku povređena pravila postupka što je bilo od uticaja na rešavanje ove upravne stvari. Ovo stoga, što u osporenim i ožalbenim rešenjima nije naveden pravni osnov za provođenje postupka naknadne kontrole

osporenim i ožalbenim rešenja nije naveden pravni osnov za provedenje postupka inkvizitorne kontrole deklaracije, pa time ni za donošenje rešenja o utvrđivanju tužiočevog duga na ime dažbine za carinsko evidentiranje po navedenoj stopi. Naime, kako je nesporno da se ožalbeno rešenje odnosi na napred navedenu deklaraciju kao upravni akt, to po stavu ovog suda menjanje podataka u carinskom dokumentu prvostepeni carinski organ nije mogao da izvrši samo primenom odredaba čl. 192. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), na koji se pozvao, s obzirom da je tom odredbom propisano donošenje rešenja na osnovu odlučnih činjenica u redovnom upravnom postupku, već primenom odredaba Carinskog zakona, kao *lex specialis*, i propisa donetih na osnovu tog zakona, kojima je propisan postupak provođenja postupka naknadne kontrole deklaracije. Po nalaženju ovog suda tuženi organ je prihvatio ovakav pogrešan pravni osnov prvostepenog organa za donošenje ožalbenog rešenja a zatim i pogrešno ocenio da je to rešenje pravilno i na zakonu zasnovano, čime je povredio pravila postupka i to povredom odredbe čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Takođe iz prvostepenog i osporenog rešenja proizlazi da je tužiocu odobren privremeni uvoz robe radi aktivnog oplemenjavanja - sistem odlaganja, a koji uvoz robe se odobrava na osnovu čl. 141. i čl. 139. st. 1. tač. 1. i st. 2. Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS", br. 73/03), pa kako je tom odredbom ovog zakona propisano da je u postupku aktivnog oplemenjavanja carinska roba namenjena ponovnom izvozu (u obliku dobijenih proizvoda) i da se za nju ne plaća carina niti da podleže merama komercionalne politike, to Vrhovni sud Srbije nije mogao da utvrdi na osnovu kojih odlučnih činjenica je u provedenom upravnom postupku utvrđeno da su se stekli uslovi za primenu odredbe čl. 25. st. 2. Zakona o slobodnim zonama ("Službeni list SRJ", br. 81/94 i 28/96). Ovo stoga, što u obrazloženju kako osporenog tako i ožalbenog rešenja nisu navedeni konkretni razlozi za primenu navedene odredbe ovog zakona, niti u spisima predmeta ima dokaza da je tužiocu odobreno osnivanje slobodne zone kao i da je predmetna roba bila smeštena u toj zoni u smislu Zakona o slobodnim zonama, u kom slučaju bi se za istu prema odredbi čl. 405. Carinskog zakona primenjivale odredbe o carinskom skladištu. Pritom u obrazloženju osporenog i ožalbenog rešenja nisu navedeni podaci na koju osnovicu je primenjena stopa od 05,% za obračun predmetne dažbine, tj. da li je osnovica iznos carine i drugih uvoznih dažbina ili vrednost robe, niti da li je to osnovica propisana odredbom čl. 25. st. 2. Zakona o slobodnim zonama, koja je u konkretnom slučaju primenjena.

Zbog svega navedenog, nadležni organ će u ponovnom postupku, uz učešće tužioca otkloniti sve prethodno navedene propuste na koje mu je ukazano ovom presudom i doneti novo na zakonu zasnovano rešenje pri čemu je vezan pravnim shvatanjem i primedbama ovog suda u pogledu postupka iz iste presude na osnovu odredbe čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakona na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe čl. 41. st. 2. u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 12.7.2006. godine, U. 7450/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK